

114. Møde.

Fredag den 24. Maj Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelser af Gaars Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Begunstigelser for Mergelselskaber og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 328 af 28. Juni 1920 om Tillæg til Lov af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje,

hvilke Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslagene maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov for Færoerne om Fiskeritaan.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5669).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og de under Punkterne 2 og 5 paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdagen den 5. Juni 1929.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5669).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Korsgaard: Ligesom mit Partis Ordfører mener jeg, at den givne Motivering for det foreliggende Lovforslags Fremsættelse, den nemlig, at Grundloven i Aar fylder 80 Aar, er noget søgt. Jeg mener ogsaa, at man fra Modstandernes Side ikke med Rette kan antage, at de nuværende Regeringspartier gennem Lovforslaget forsøger, om jeg saa maa sige, et Stemmekøb, for som bekendt er der ikke Udsigt til, at man i den allernærmeste Fremtid skal have Valg. Jeg tror derimod at turde sige, at hvis der overhovedet findes nogen særlig Motivering for Lovforslagets Fremsættelse, er det den, at Regeringen og Regeringspartierne maa føle, at de staar i en noget underlig Situation, idet de, efter at de forud for Krisen Gang paa Gang har klaget over, at der intet blev gjort til Lettelse for dem, der særlig led Nød, nu, da de har faaet Magten, ganske roligt lader Maanederne gaa uden at gøre noget som helst.

Jeg tror altsaa, at hvis man kunde faa de ærede Regeringspartiers Medlemmer til at være helt ærlige — men det venter jeg naturligvis ikke, at man kan —, saa vilde man heri finde den egentlige Begrundelse for Lovforslagets Fremsættelse, idet man vel altsaa fra den Side maa mene, at dette, at man fremsætter dette Lovforslag, skal, om jeg saa maa sige, afbøde Bebrejdelsen for, at man ganske roligt lader Udviklingen glide videre i 3—4—5 Maaneder, uden at der af Statsmagten gøres det allermindste til Bedring af Situationen.

Jeg tror altsaa, at her ligger den egentlige Motivering. Men efter den Behandling, Lovforslaget har faaet, synes jeg, man vanskeligt kan opretholde den Antagelse, at Regeringspartierne i Virkeligheden vil gøre noget videre for at faa Lovforslaget gennemført. Jeg kunde næsten fristes til at antage, at Regeringspartierne ret beset er mindst lige saa glade, hvis Lovforslaget ikke gennemføres, fordi der da heri efter deres Mening er et Bevis for de saakaldte konservative Partiers Uvillie overfor de fattige.

Naar jeg mener, at Regeringspartierne ikke gør noget for at faa Lovforslaget gennemført, saa synes jeg, denne min Mening støttes deraf, at dette Lovforslag i Lighed med andre Lovforslag, som fremsættes i denne Del af Samlingen, jages igennem, uden at man overhovedet gennem Udvalgs-